

2013 από το Βιβλίο ΤΑΞΗ ΣΤΟ ΧΑΟΣ

Κάπως έτσι φαντάζομαι ότι θα ήταν σήμερα:

Με τα χρόνια θα είχαμε αποκτήσει αυτοπεποίθηση για το ζήτημα της ταυτότητας μας και δε θα επιστρατεύαμε τους παπάδες. Αυτοί θα άνοιγαν το Άγιον Όρος στον γυναικείο πληθυσμό και η μελέτη της ιστορίας του Βυζαντίου θα είχε μεγάλη ανάπτυξη.

Τα χωράφια μας θα είχαν όλα τα αγαθά που ευλόγησε η φύση να καρπίζονται σ' όλη την δαντέλλα που λέγεται Ελλάδα.

(Α ναι δεν θα ντρεπόμαστε να λεγόμαστε Έλληνες).

Θα είχαμε εκβιομηχανήσει την αγροτική παραγωγή και θα διαθέταμε υπέροχο Κρητικό λάδι, ελιές Καλαματιανές, κρασί με άπειρες ποικιλίες, γαλακτοκομικά αγνά, καπνά, Ξυνό νερό, φασόλια, ρεβύθια, φακές, ψάρια, κρέατα, σοφρίτο Κερκυραίικο, μαστέλο, μανούρα, στάκα, γαμοπίλαφο, μπουγάτσες, λουκούμια Συριανά, καϊκια, ψαροκάικα, τρεχαντήρια και βάρκες, παραγάδια, δίχτυα, μπανάνες Κρητικές, φρούτα, λαχανικά, τις πιο γευστικές πατάτες ...

Κι όλ' αυτά αξιολογημένα από την αγροτική Moody's, ως AAA.

Θα είχαμε εφαρμόσει το 35ωρο ως ανώτατο πλαφόν εργασίας κι αυτό θα ευχαριστούσε ακόμα και τους παραγωγούς,

γιατί ο ευχαριστημένος εργαζόμενος είναι πιο παραγωγικός.

Με την εξαιρετική ποιότητα της δημόσιας παιδείας θα συνεργαζόμασταν με άλλα κράτη για τα προβλήματα του πλανήτη, τον υποσιτισμό στις χώρες της Αφρικής και την αυτονόμηση του εθνικού πλούτου της, την ανάπτυξη της φιλοσοφίας και των ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών και θα πλουτίζαμε την ανάπτυξη του τόπου μας.

Θα είχαμε τον σεβασμό των γειτόνων και προτάσεις ανταλλαγών και συνεργασίας.

Θα φροντίζαμε οι ξένοι, μετανάστες και πρόσφυγες, να είναι ενταγμένοι στην χώρα μας με ίσους όρους, κανονικοί πολίτες.

Θα στηρίζαμε το σύστημα υγείας και θα φροντίζαμε την ζωή όλων των ηλικιών

Θα στηρίζαμε τις τέχνες και τις επιστήμες με ανοιχτές διαδικασίες και συμμετοχή της τοπικής αυτοδιοίκησης..

Θα οργανώναμε ανοιχτές συνελεύσεις πολιτών, με βασικό στόχο τον έλεγχο της εφαρμογής της δημοκρατίας.

Θα οργανώναμε την έρευνα του ορυκτού και υποθαλάσσιου πλούτου με σεβασμό στο περιβάλλον και χωρίς βιασύνη, ελπίζοντας ότι θα εξαγάγαμε ενέργεια υπέρ του δημοσίου.

Θα είχαμε κάνει πολλές μελέτες τουριστικού σεβασμού, στο αστικό και στο αγροτικό τοπίο.

Θα ήταν καθαρές οι πόλεις μας, με άρωμα προσδοκίας.

Θα είχαμε διαδίκτυο αλλά θα ξέραμε και ποιος ήταν ο Γιοβάν Τσαούς,

γιατί θα στηρίζαμε πανεπιστημιακές μελέτες και διδασκαλία της σχέσης μας με το ιστορικό παρελθόν και τον πολιτισμό μας.

Θα ήμασταν αγωνιστικά διεθνιστές.

Θα είχαμε χρόνο να χαρούμε τη ζωή μας.

Θα είχαμε ποιοτικό θέατρο σε ανοιχτούς χώρους, όπως τα θερινά σινεμά.

Θα εξαγάγαμε και τέχνη φυσικά γιατί τα λεφτά δεν θα τα δίνουμε στις τράπεζες.

Θα είχαμε κοινωνικοποιήσει τις τράπεζες.
Δεν θα χρωστάγαμε και θα χαρίζαμε αυτά που μας χρωστούνε.
Άλλοι ζηλεύοντας την γενναιοδωρία μας θα χάριζαν τα χρέη του τρίτου κόσμου
και
Θα γινόμασταν εμείς αφορμή για την επανάσταση των αδικημένων.